

Nabożeństwo pięciu pierwszych sobót – wynagrodzenie za zniewagi wyrządzone Niepokalanemu Sercu Maryi

Różaniec wynagradzający za zniewagi wyrządzone Niepokalanemu Sercu Maryi

Modlitwa Anioła

Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty.

W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi,

świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany.

Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca, i przez przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

Prowadzący.

O Maryjo, Matko Przczysta.

Kłękamy dziś przed Tobą i prosimy, abyś rozpałała nasze serca miłością do Twojego Syna, aby ta miłość wynagradzała Ci zniewagi, jakie ranią Twoje Niepokalane Serce.

Chcemy towarzyszyć Ci w przeżywaniu tajemnic życia Jezusa i Twojego życia

– dzisiaj szczególnie w tajemnicach radosnych.

Prosimy Cię, wlej w nasze serca te uczucia,

którymi płonęło Twoje Niepokalane Serce.
Pozwól nam przeżywać te wydarzenia wraz z Tobą,

patrzeć na nie Twoimi oczami, wejść w nie tak głęboko jak gdybyśmy
naprawdę w nich uczestniczyli.
Niech to doświadczenie jedności z Tobą czyni nas podobnymi do Ciebie.

Zjednocz nasze życie z Twoim życiem, nasze serca – z Twoim Sercem.

Naucz nas naśladować Jezusa i prowadź do Niego,

abyśmy razem z Tobą tylko dla Niego żyli i Jemu oddawali chwałę.

Matko Najświętsza, ofiarujemy Ci ten różaniec za wszystkie grzechy
popelniane przeciw Twemu Niepokalanemu Sercu.

Wierzę w Boga Ojca..., Ojczy nasz...

P. Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławionaś Ty między
niewiastami i błogosławiony owoc żywota Twojego, Jezus, którego synowska
miłość kazała ukazać nam Twoje Niepokalane Serce oplecione cierniami.

Wierni.

Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi teraz i w godzinę
śmierci naszej.
Amen.

P. Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławionaś Ty między
niewiastami i błogosławiony owoc żywota Twojego, Jezus, którego synowska
miłość kazała prosić nas o wynagrodzenie za obelgi przeciwko Twemu
Niepokalanemu Sercu, Matko.

W. Święta Maryjo, Matko Boża,...

P. Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławionaś Ty między
niewiastami i błogosławiony owoc żywota Twojego, Jezus, którego synowska
miłość kazała wskazać na grzechy przeciwko godności Bożego
Macierzyństwa.

W. Święta Maryjo, Matko Boża,...

**P. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków.
Amen.**

(po każdej dziesiątce różańca)

P. O mój Jezu...

**W. ... przebacz nam nasze grzechy, zachowaj nas od ognia piekielnego,
zaprowadź wszystkie dusze do nieba i pomóż szczególnie tym, którzy
najbardziej potrzebują Twojego miłosierdzia.**

TAJEMNICE RADOSNE

1.

Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

**Aby nasz świat przyjął Jezusa: w sercu człowieka, w rodzinach, w dorobku
kultury, w ustawach społecznych.**

**W tej tajemnicy prosimy Cię, Matko, zachowaj i pomnażaj w nas wiarę w
Twoje Niepokalane Poczęcie.**

2.

**Nawiedzenie św.
Elżbiety**

**Aby nasz świat był wrażliwy na tych, którzy czekają, niepokoją się, potrzebują
bliskości.**

**W tej tajemnicy prosimy Cię, Matko, zachowaj i pomnażaj w nas wiarę w
Twoje nieprzerwane Dziewictwo.**

3.

Boże Narodzenie

Aby serca ludzi, rodziny i narody otworzyły się na przyjęcie Jezusa.

W tej tajemnicy prosimy Cię, Matko, zachowaj i pomnażaj w nas wiarę w Twoją rzeczywistą godność Matki Bożej.

**4.
Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni**

Aby człowiek pozostał blisko Boga zarówno w czasie dobrobytu i trudu, szczęścia i cierpień.

W tej tajemnicy prosimy Cię, Matko, zachowaj i pomnażaj w nas cześć i miłość do Twoich wizerunków.

**5.
Znalezienie Pana Jezusa w świątyni**

Aby nasz świat uczciwie szukał Jezusa w stworzonych dziełach, w Ewangelii, w Kościele.

W tej tajemnicy prosimy Cię, Matko, rozplomień we wszystkich sercach żar miłości i doskonałego nabożeństwa do Ciebie, Matko.

P. Witaj Królowo, Matko Miłosierdzia, życie, słodyczy i nadziejo nasza, witaj!

Do Ciebie wołamy wygnańcy, synowie Ewy; do Ciebie wzdychamy jęcząc i płacząc na tym łez padole.

Przeto, Orędowniczko nasza, one miłosierne oczy Twoje na nas zwróć, a Jezusa, błogosławiony owoc żywota Twojego, po tym wygnaniu nam okaż. O łaskawa, o litościwa, o słodka Panno Maryjo!

15 MINUTOWE ROZWAŻANIE

**II TAJEMNICA RADOSNA: NAWIEDZENIE ŚW.
ELŻBIETY**

Maryja u Elżbiety

Milczenie jest złotem.

Jest ono czasem koniecznością.

Maryja z Nazaretu pogrążyła się w milczeniu po spotkaniu z aniołem Gabrielem.

Była zafascynowana treścią postania anielskiego.

Rozważała je ciągle w swoim sercu.

Był to Jej styl.

Tak będzie reagować zawsze, gdy zostanie skonfrontowana z wielkimi sprawami Wszechmocnego.

Milczała, bo słowa stały się nagle zbyt „ciasne”, „przykrótkie”, mało nośne.

Milczała, bo nie było partnera do rozmowy.

Ci, których kochała, nie uwierzyliby w posłannictwo anioła.

Mówiliby pewnie za plecami o egzaltacji wynikającej z fazy dojrzewania, o urojeniach na tle religijnym lub marzeniach spowodowanych tęsknotą Izraela za Mesjaszem.

Milczała więc Maryja, ufając Bogu, że wszystko poukłada jak trzeba.

Po pewnym czasie była pewna, że zostanie matką.

Wiele razy rozmawiała z Anną, jak to jest, gdy dziewczyna zostaje matką.

Miała więc potwierdzenie, że rozmowa z aniołem nie była grą wyobraźni.

Myślała też ciągle o Elżbiecie, o której anioł wspomniał, że również zostanie matką, mimo starszego wieku.

Była przekonana, że syn Elżbiety jest ściśle związany z Jej tajemnicą.

Został włączony w los Jej Syna, który jest Synem Najwyższego.

Dojrzewała w niej myśl o odwiedzeniu krewnej.

Z Elżbietą będzie mogła swobodnie rozmawiać o wielkich rzeczach, które Jej uczynił Wszechmocny.

Dowie się także, czy Elżbieta faktycznie oczekuje dziecka, co będzie kolejnym potwierdzeniem posłannictwa Gabriela.

Cudowny jest Bóg w swoich zrzędzeniach.

Wszystko układa przejrzyście, konsekwentnie realizuje swoje plany, licząc się przy tym z wolnością człowieka.

Maryja oznajmiła rodzicom, że pragnie odwiedzić Elżbietę.

Nie byli zachwyceni pomysłem Córkę.

Ich zdaniem Maryja zachowywała się od jakiegoś czasu dość dziwnie.

Zamknięta w sobie, zamyślona, czasem uśmiechająca się do kogoś nieobecnego.

Rodzice nie wiedzieli jeszcze, że rozmawiała ze swoim Synem, witając Go czule i prosząc, żeby mogła być dla Niego dobrą Matką.
Przekonała w końcu rodziców do swojego planu odwiedzenia cioci Elżbiety w Ain Karim.
Musiała wiele razy wysłuchiwać napomnień i dobrych rad: żeby na siebie uważała, żeby przed nocą chroniła się u dobrych ludzi, żeby unikała w drodze nieznanym, a zwłaszcza mężczyznom.

Elżbieta została wtajemniczona przez Ducha Świętego w historię Maryi, stąd radosny okrzyk na powitanie krewnej z Nazaretu i słowa błogosławieństwa pod Jej adresem: „Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona.
A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie?
Oto, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie.
Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana”.

Obie kobiety wielbiły Boga, który zechciał wkroczyć w historię ludzi, żeby jej nadać nowy wymiar.
Obie wiedziały, że nie chodzi o Jego „normalną” obecność poprzez prawa ustanowione od zarania dziejów, porządkujące dzieło stworzenia i nadające mu określony sens.
Nie chodziło także – jak zauważył Romano Guardini – o intensywną obecność Boga w konkretnym człowieku, lecz o szczególne wkroczenie samego Stwórcy w historię ludzi z samowolnego postanowienia i absolutnej wolności.
Guardini stwierdza, że odwieczny, wolny Bóg nie ma własnego przeznaczenia.
Przeznaczenie jest tylko udziałem ludzi umieszczonych w czasie i przestrzeni.
Wcielenie Syna Bożego znaczy więc, że Bóg wkroczył w historię i wziął na siebie ludzki los, ludzkie przeznaczenie.

Maryja i Elżbieta wielbiły spontanicznie tajemnicę Wcielenia.
Przyjmowały ją głęboką wiarą.
Do Bożych tajemnic nie pasuje bowiem klucz ludzkiej, intelektualnej żonglerki i logiki.
Tajemnica Wcielenia otwiera przed umysłem człowieka i jego sercem oszałamiające, nowe perspektywy i wymiary, niedostępne dla „mędrców szkiełka i oka”.

Tajemnice Boże trzeba ufnie kontemplować, nie zaś rozbierać przy pomocy jakiegokolwiek metody naukowej na detale, chcąc Boga „przytapać” na metodologicznym lub rzeczowym błędzie.

Kontemplacja tajemnic Bożych musi się stać modlitwą, zachwytem serca, krzykiem radości, czego wspaniałym przykładem były dwie żydowskie matki włączone w tajemnicę Wcielenia Syna Bożego.

Eucharystyczny klucz

Cud nad cudami, który zmienia wszystko

Akt osobistego oddania się Matce Bożej

Maryjo, Matko Syna Bożego, Matko Kościoła, Matko moja.

Wraz z Tobą wyznaję, że należę do Boga, mego Stwórcy i Zbawcy.

W Bogu jest mój początek, cel i sens mego życia – wieczność.

Twej macierzyńskiej opiece oddaję siebie, moje życie, przeszłość, teraźniejszość i przyszłość.

Ucz mnie, jak być posłusznym Bogu i realizować Jego plany.

Oddaję Tobie Matko Kościół i świat, Ojczyznę i bliskich.

Pomagaj mi zło dobrem zwyciężać.

Chcę wynagradzać za swoje grzechy i grzechy świata oraz za wszystko,

co rani Twe Niepokalane Serce – modlitwą, cierpieniem i umartwieniem.

Maryjo przyjmij moje oddanie.

Amen.

**Imprimatur: Kuria Metropolitalna w Krakowie, Nr 1497/2009 dn.
02.06.2009 r.**

Istota nabożeństwa polega na wynagrodzeniu za grzechy popełnione przeciwko Niepokalanemu Sercu Matki Najświętszej.

Jest odpowiedzią Jej dzieci na zniewagi i krzywdy wyrządzone Matce Boga i naszej.

Nabożeństwo pierwszych pięciu sobót miesiąca powoduje w sercach praktykujących je wzrost miłości do Boga, Maryi i bliźnich oraz prowadzi do zbawienia.

Warunki nabożeństwa pierwszych sobót miesiąca:

1. Spowiedź w intencji wynagrodzenia.
2. Komunia Święta wynagradzająca w pierwszą sobotę miesiąca.
3. Odmówienie jednej części Różańca (części Radosnej) – pięciu tajemnic w intencji wynagradzającej w pierwszą sobotę miesiąca.
4. Piętnastominutowa medytacja na temat jednej lub wielu tajemnic różańcowych radosnych np. Nawiedzenie Św. Elżbiety w intencji wynagrodzenia i zadośćuczynienia w pierwszą sobotę miesiąca.

W dniu 13 lipca 1917 r. zaraz na początku trzeciego z kolei objawienia w Fatimie Matka Boża prosiła dzieci o ofiarowanie cierpień w intencji grzeszników, podając tekst modlitwy, w której wspomina swoje Niepokalane Serce: „O Jezu, to z miłości do Ciebie, za nawrócenie i jako zadośćuczynienie za grzechy popełnione przeciwko Niepokalanemu Sercu Maryi”.

Matka Boża mówiła: „Módlcie się, módlcie się wiele i podejmijcie umartwienia za grzeszników, bo wiele dusz idzie do piekła, ponieważ nikt nie chce umartwiać się za nie i wstawiać się za nimi”.

Po ukazaniu wizji piekła Maryja powiedziała do dzieci fatimskich: „Widziałyście piekło, do którego idą dusze biednych grzeszników.

**Aby je ratować, Pan Bóg pragnie ustanowić na świecie nabożeństwo do
mojego Niepokalanego Serca.
Jeśli uczynią to, co wam powiem, zbawi się wiele dusz i zapanuje pokój”.**

**Innym razem powiedziała: „W godzinę śmierci obiecuję przyjść(...)ze
wszystkimi łaskami potrzebnymi do zbawienia tym, który w pierwsze soboty
pięciu następnych po sobie miesięcy wyspowiadają się, przyjmą Komunię
Świątą, odmówią cząstkę Różańca i będą mi towarzyszyć przez kwadrans,
rozważając nad piętnastoma tajemnicami, aby mi wynagrodzić”.**

W 2001 roku Św.

**papież Jana Paweł II ustanowił Tajemnice Światła, a więc można dodać te
pięć tajemnic do rozważania.**

**W każdym objawieniu Maryja prosiła o odmawianie Różańca: „Chcę, abyście
codziennie odmawiali Różaniec”.**

**Wezwanie to powtarza się we wszystkich znanych nam dotąd objawieniach
Matki Bożej.**

**Aby zadośćuczynić za grzechy całego świata, pomóc ludziom uwikłanym w
grzechy uwolnić się od tego jarzma, prosić i pokój na świecie i w rodzinach.**

ODMAWIAJCIE CODZIENNIE RÓŻANIEC!!

!

**Tekst o Nabożeństwie pierwszych pięciu sobót miesiąca oparty na
objawieniach w Fatimie: Za zgodą Kurii Biskupiej Warszawsko-Praskiej z dnia
31 X 1998 r. nr.
1637/K/98**